

hoc duntaxat tempore, sed posteritati quoque neces-
sarium, tenera iuuentuti utile, cognoscere initia
rerum, doctrina & Confessionis huius, qua à loco
augusto, ubi Augusto Imperatori Carolo ab Au-
gustis Principibus & Maioribus nostris, oblata
hac & exhibita fuit, Augustana nominatur, &
videre, qua occasiones, qua causa, qua benedictio,
qui progressus & successus illius fuerint, qua fide &
pietate, qua gravitate & constantia, in quantis
periculis, & scripta eadem, & publicè manibus
Summi Monarchæ, in panegyri omnium natio-
num & Ordinum celeberrima, qualis à Niceni
Concily tempore conuocata & habita non est,
tradita fuerit, opera precium esse existimauimus,
nonnulla paulò altius gravissimis de causis, qua
nemini sanorum ignota esse possunt, repetere, &
isopiè commemorare. Vult enim Deus nos me-
mores esse eorum, qua mirabili progressu & successu
ipse gubernauit, & quorum ceu heredes nos hacten-
us esse voluit, ut aliquando filij & posteri nostri
gratis animis, agnoscentes beneficia Dei, dicere pos-
sint illud, quod nobis iam ex Psalmo 44. saepe cogi-
tandum & dicendum est: Deus, auribus nostris au-
diuimus, & Patres nostri annunciauerunt nobis
opus, quod operatus es in diebus eorum, & in die-
bus antiquis. Tu manu tua gentes disperdidisti, &
ipsas plantasti, afflixisti populos & ipsos extendisti.
Nec enim in gladio suo possederunt terram, &
brachium eorum non saluauit eos, sed dextera tua
& bra-